

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 401
Warszawa, 6 marca 2002 r.

IV kadencja

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 29 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o obrocie ziemią rolną.

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy pana posła Michała Tomasz Kamińskiego.

(-) Adam Bielan; (-) Tadeusz Cymański; (-) Andrzej Diakonow;
(-) Ludwik Dorn; (-) Jacek Falfus; (-) Szymon Giżyński; (-) Przemysław Gosiewski; (-) Marek Jurek; (-) Krzysztof Jurgiel; (-) Lech Kaczyński;
(-) Mariusz Kamiński; (-) Michał Tomasz Kamiński; (-) Elżbieta Kruk;
(-) Piotr Krzywicki; (-) Marek Kuchciński; (-) Marcin Libicki; (-) Adam Lipiński; (-) Kazimierz Marcinkiewicz; (-) Barbara Marianowska;
(-) Tomasz Markowski; (-) Antoni Mężydło; (-) Hanna Mierzejewska;
(-) Maria Nowak; (-) Ryszard Nowak; (-) Bolesław Piecha; (-) Marian Piłka; (-) Jerzy Polaczek; (-) Paweł Poncyłjusz; (-) Jacek Sauk;
(-) Małgorzata Stryjska; (-) Aleksander Szczygło; (-) Kazimierz Michał Ujazdowski; (-) Wiesław Walendziak; (-) Zbigniew Wassermann;
(-) Elżbieta Więclawska; (-) Artur Zawisza; (-) Zbigniew Ziobro.

USTAWA O OBROTCIE ZIEMIĄ ROLNĄ

Rozdział 1

Przepisy Ogólne

Art. 1

1. Ustawa określa zasady obrotu ziemią rolną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tryb nabywania uprawnień do takiego obrotu.
2. Ziemią rolną w rozumieniu niniejszej ustawy jest obszar podlegający kupnu, sprzedaży bądź dzierżawie nie mniejszy niż 2 ha uwzględniony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako ziemia rolna.
3. Do obrotu działkami o powierzchni mniejszej niż 2 ha przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się chyba, że działka mniejsza niż 2 ha jest wystawiona do obrotu po raz trzeci przed upływem 12 miesięcy od pierwszej transakcji.

Wojewódzcy Inspektorzy Ziemscy

Art. 2

1. Dla potrzeb nadzoru państwa nad wykonaniem przepisów niniejszej ustawy Minister właściwy do spraw rolnictwa powołuje Wojewódzkich Inspektorów Ziemskich.
2. Tryb powoływania Wojewódzkich Inspektorów ziemskich oraz szczegółowe zasady ich działania określi minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia.

Art. 3

Do zadań Wojewódzkich Inspektorów Ziemskich należy w szczególności:

- 1) wydawanie certyfikatów potwierdzających nabycie uprawnień do zakupu bądź dzierżawy ziemi rolnej,
- 2) przeprowadzanie egzaminów w przypadkach przewidzianych niniejszą ustawą,
- 3) rejestracja transakcji nabycia lub dzierżawy ziemi rolnej;

Rozdział 3

Zasady Nabywania Upnień do Zakupu bądź Dzierżawy Ziemi Rolnej

Art. 4

1. Upnienia do zakupu bądź dzierżawy ziemi rolnej nabywa osoba fizyczna jeżeli:
 - 1) posiada obywatelstwo polskie bądź obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - 2) posiada wykształcenie rolnicze,
 - 3) nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o przestępstwo skarbowe z winy umyślnej,
 - 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych.
2. Upnienie do zakupu bądź dzierżawy ziemi rolnej potwierdza certyfikat wydany przez Wojewódzkiego Inspektora Ziemskiego.
3. Certyfikat wydaje się osobie spełniającej warunki określone w ust. 1, która złożyła egzamin przed właściwą komisją.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi w drodze rozporządzenia tryb składania wniosków o wydanie certyfikatu oraz dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1.

Art. 5

Upnienia, o których mowa w art. 4 z mocy prawa nabywają osoby, które dnia 1 stycznia 2003 roku posiadały bądź dzierżawiły co najmniej 2 ha ziemi rolnej, a także ich najbliższa rodzina i prawni następcy.

Art. 6

Egzamin dla osób ubiegających się o certyfikat przeprowadza komisja powołana przez Wojewódzkiego Inspektora Ziemskiego nie częściej niż raz na 6 miesięcy.

Art. 7

Za egzamin pobiera się opłatę od osoby składającej egzamin w wysokości zapewniającej pokrycie kosztów egzaminów.

Art. 8

Egzamin obejmuje zagadnienia z zakresu przepisów dotyczących ochrony środowiska a także prawa Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącego działalności gospodarczej ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki rolniczej oraz wiedzy na temat specyfiki regionu właściwego dla zawieranej transakcji.

Art. 9

1. W skład komisji egzaminacyjnej powoływanej przez Wojewódzkiego Inspektora Ziemskiego wchodzi przedstawiciele właściwej terytorialnie Izby Rolniczej oraz przedstawiciele organizacji zawodowych rolników, a także reprezentanci samorządu terytorialnego.
2. Zasady i tryb powoływania członków komisji egzaminacyjnych oraz zasady ich wynagradzania określi w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów.

Art. 10

Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem do spraw oświaty i wychowania określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres obowiązujących tematów egzaminacyjnych
- 2) sposób przeprowadzania egzaminów
- 3) tryb i formę egzaminów

Art. 11

W przypadku ubiegania się o certyfikat przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna, przepisy art. 4 i art. 8 stosuje się do:

- 1) co najmniej połowy udziałowców przedsiębiorcy
- 2) akcjonariuszy posiadających co najmniej 50% udziałów
- 3) co najmniej połowy członków organu zarządzającego przedsiębiorcy.

Art. 12

W przypadku osób, o których mowa w art. 11 Wojewódzki Inspektor Ziemski wydaje certyfikat w oparciu o zaświadczenie Urzędu Gminy właściwego dla zamieszkania osoby wnioskującej.

Rozdział 4

Zasady Rejestracji Kupna bądź Dzierżawy Ziemi Rolnej

Art. 13

Dokumentem wymaganym dla sporządzenia notarialnego aktu kupna sprzedaży ziemi rolnej jest, oprócz innych dokumentów wymaganych przez prawo, promesa wydana przez Wojewódzkiego Inspektora Ziemskiego.

Art. 14

Wojewódzki Inspektor Ziemski wydaje promesę rejestracji kupna bądź dzierżawy ziemi rolnej na podstawie wniosku przedstawionego przez nabywcę legitymującego się certyfikatem, o którym mowa w art. 4.

Art. 15

1. Wniosek o wydanie promesy o rejestrację zwany dalej wnioskiem powinien zawierać w szczególności:
 - 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby oraz dokładny adres,
 - 2) dokładne określenie parametrów działki podlegającej nabyciu
2. Do wniosku należy dołączyć następujące dokumenty:
 - 1) określające formę prawną wnioskodawcy, w szczególności umowę spółki lub inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący ustanowienia działalności i organizacji przedsiębiorcy
 - 2) odpis z rejestru przedsiębiorców
 - 3) listę udziałowców lub akcjonariuszy posiadających nie mniej niż 10% akcji lub udziałów
 - 4) dokument potwierdzający posiadania certyfikatu przez osoby, o których mowa w art. 10
 - 5) odpis z rejestru dłużników Krajowego Rejestru Sądowego
 - 6) oświadczenie właściciela działki stwierdzające chęć jej zbycia lub dzierżawy
 - 7) oświadczenie właścicieli działek sąsiadujących z działką podlegającą zbyciu o nieskorzystaniu prawa pierwokupu
 - 8) pozytywną opinię właściwej terytorialnie izby Rolniczej.

Art. 16

Przepisów art. 15 ust. 2 nie stosuje się wobec osób, o których mowa w art. 11 ustawy.

Art. 17

W przypadku osób, o których mowa w art. 11 ustawy promesę rejestracji wydaje się w oparciu o zaświadczenie z Urzędu Gminy.

Art. 18

1. Zbywający działkę rolniczą zobowiązany jest do powiadomienia właścicieli działek sąsiadujących o chęci zbytu i przysługującym im prawie pierwokupu.
2. Zasady powiadamiania o chęci sprzedaży ziemi rolnej określi właściwa terytorialnie Rada gminy w drodze uchwały.
3. Brak oświadczenia o skorzystaniu z prawa pierwokupu w terminie 12 miesięcy od ogłoszenia zamiaru sprzedaży uznaje się za zrzeczenie się prawa pierwokupu.

Art. 19

Zasady i tryb wydawania przez Izby Rolnicze opinii w sprawie zakupu ziemi określi minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze rozporządzenia.

Rozdział 5

Przepisy Końcowe

Art. 20

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 roku.

Art. 21

Przepisy ustawy w zakresie w jakim dotyczą obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje się od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej chyba, że traktat o Przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej postanowi inaczej.

UZASADNIENIE

Przepisy polskie dotyczące obrotu ziemią rolną w żadnym stopniu nie chronią tej ziemi przed spekulacją. Konieczność uregulowania tej istotnej kwestii związana jest także z procesem integracji europejskiej. W naszym społeczeństwie żywe są obawy dotyczące niekontrolowanego wykupu naszej ziemi przez cudzoziemców.

Ustawa niniejsza wprowadza rozwiązania uzależniające możliwość zakupu ziemi od spełnienia określonych kryteriów z których najistotniejszym jest konieczność posiadania wykształcenia rolniczego. Zamiarem wnioskodawców jest jednak ułatwienie zakupu ziemi przez obecnie gospodarujących rolników, którzy uprawnienia nabyliby z mocy prawa.

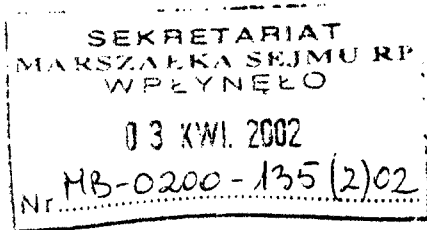
Proponowana procedura zakupu ziemi ma także ułatwić powiększanie obecnie istniejących gospodarstw poprzez zapewnienie sąsiadom prawa pierwokupu. Rozwiązania podobne są szeroko stosowane w krajach Unii Europejskiej, w których ziemia rolna traktowana jest jako szerokie dobro.

Skutki finansowe wprowadzenia tej ustawy wynikają z powołania szesnastu Wojewódzkich Inspektoratów Ziemskich oraz ich biur. Licząc od 120 do 160 etatów kalkulacyjnych oraz wydatki bieżące roczne koszty funkcjonowania ustawy można określić na od 7 do 9 mln PLN.

4

MICHAŁ KAMIŃSKI
POSEŁ NA SEJM RP
KP Prawo i Sprawiedliwość

Warszawa, dnia 03 kwietnia 2002 r.

Szanowny Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu RP

Szanujący Panie Kamie!

Na podstawie art. 33 ust. 3a, działając jako reprezentant wnioskodawców projektu ustawy o obrocie ziemią rolną wniesionego w dniu 06 marca br., składam - czyniąc zadość wszelkim wymogom formalnym przewidzianym w Regulaminie Sejmu RP - nowe uzasadnienie do wyżej wymienionego projektu ustawy.

2 powodami
Michał Kamiński

UZASADNIENIE

Przepisy polskie dotyczące obrotu ziemią rolną w żadnym stopniu nie chronią tej ziemi przed spekulacją. Konieczność uregulowania tej istotnej kwestii związana jest także z procesem integracji europejskiej. W naszym społeczeństwie żywe są obawy dotyczące niekontrolowanego wykupu naszej ziemi przez cudzoziemców.

Ustawa niniejsza wprowadza rozwiązania uzależniające możliwość zakupu ziemi od spełnienia określonych kryteriów z których najistotniejszym jest konieczność posiadania wykształcenia rolniczego. Zamiarem wnioskodawców jest jednak ułatwienie zakupu ziemi przez obecnie gospodarujących rolników, którzy uprawnienia nabyliby z mocy prawa.

Proponowana procedura zakupu ziemi ma także ułatwić powiększanie obecnie istniejących gospodarstw poprzez zapewnienie sąsiadom prawa pierwokupu. Rozwiązania podobne są szeroko stosowane w krajach Unii Europejskiej, w których ziemia rolna traktowana jest jako szerokie dobro.

Skutki finansowe wprowadzenia tej ustawy wynikają z powołania szesnastu Wojewódzkich Inspektoratów Ziemskich oraz ich biur. Licząc od 120 do 160 etatów kalkulacyjnych oraz wydatki bieżące roczne koszty funkcjonowania ustawy można określić na od 7 do 9 mln PLN.

Projekt Ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Główne założenia aktów wykonawczych:

ad. Art. 2 ust. 2: „Rozporządzenie ministra właściwego do spraw rolnictwa w sprawie trybu powoływania Wojewódzkich Inspektorów Ziemskich oraz szczegółowych zasad ich działania” powinno określać tryb konkursowy przy wyłanianiu kandydata na to stanowisko. Postępowanie konkursowe powinno obejmować: ogłoszenie konkursu, powołanie komisji konkursowej oraz przeprowadzenie konkursu. Ogłoszenia o konkursie dokonuje wojewoda w co najmniej dwóch dziennikach o zasięgu ogólnokrajowym. Wojewoda powołuje też komisję konkursową. W skład komisji konkursowej powinni wejść:

- wojewoda właściwy ze względu na siedzibę Wojewódzkiego Inspektora Ziemskiego albo osoba działająca w jego imieniu;
- przedstawiciel ministerstwa rolnictwa;
- przedstawiciel właściwej terytorialnie izby rolniczej;
- przedstawiciele co najmniej dwóch organizacji zawodowych rolników.

Posiedzenie komisji konkursowej, podczas których odbywa się rozmowa kwalifikacyjna odbywać się musi w pełnym składzie Komisji.

Kandydaci zgłaszający się do konkursu składają ofertę zawierającą: podanie, kwestionariusz osobowy, życiorys, odpis dyplomu oraz inne dokumenty potwierdzające posiadane kwalifikacje, zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowniczym, oświadczenie o niekaralności (w tym za przewinienia zawodowe), oświadczenie, że nie zachodzą przeciwwskazania do powołania na stanowisko Wojewódzkiego Inspektora Ziemskiego określone w ustawie o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Komisja konkursowa, po zapoznaniu się ze złożonymi dokumentami orzeka, czy kandydaci spełniają określone wymogi. Z kandydatami spełniającymi wymagane warunki przeprowadzana jest rozmowa kwalifikacyjna, w trakcie której kandydat na inspektora powinien wykazać się wiedzą z zakresu rolnictwa i ekonomii oraz podstaw prawa. Komisja konkursowa, w drodze tajnego głosowania dokonuje wyboru. Wygrywa kandydat, który uzyska co najmniej połowę głosów. W przypadku braku rozstrzygnięcia w pierwszej turze głosowania przeprowadza się do skutku, a z poszczególnych tur odpadają kandydaci uzyskujący najmniejszą liczbę głosów. Wojewódzki Inspektor Ziemski powinien działać w obrębie urzędów wojewódzkich i w ramach środków dla nich przewidzianych.

ad. Art. 4 ust. 4: „Rozporządzenie w sprawie składania wniosków o wydanie certyfikatu oraz dokumentów potwierdzających spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1 projektu ustawy” – złożenie wniosku o wydanie certyfikatu wraz z wymaganymi dokumentami stanowi jednocześnie akces do egzaminu i powinno być połączone z wniesieniem odpowiedniej opłaty egzaminacyjnej. Po złożeniu wniosku, dokumentów i opłaty przystępujący do egzaminu powinien zostać pisemnie poinformowany o jego terminie. Zawiadomienie o terminie egzaminu stanowiłoby dowód dopuszczenia kandydata do egzaminu. W przypadku braków formalnych kandydat wzywany byłby do ich uzupełnienia.

ad. Art. 9 ust. 2: Rozporządzenie w sprawie zasad i trybu powoływania członków komisji egzaminacyjnych oraz zasad ich wynagradzania:

- w skład komisji egzaminacyjnej wchodzi Wojewódzki Inspektor Ziemski jako jej przewodniczący oraz co najmniej dwóch przedstawicieli organizacji rolniczych oraz co najmniej dwie osoby będące pracownikami naukowymi wyższej uczelni rolniczej bądź ekonomicznej;
- wynagrodzenie osób wchodzących w skład komisji nie może przekroczyć 200 PLN brutto za każdy dzień pracy.

ad. Art. 10: Rozporządzenie w sprawie zakresu obowiązujących tematów egzaminacyjnych, sposobu przeprowadzania egzaminów oraz trybu i formy egzaminów w szczególności powinno opierać się na założeniach:

- a) egzamin powinien składać się z dwóch części: pisemnej - w formie testu i ustnej – w formie rozmowy kwalifikacyjnej;
- b) testy winny być przygotowywane w specjalnej komórce ministerstwa właściwego do spraw rolnictwa i akceptowane przez tegoż ministra. Zawartość testu pozostawałaby tajna aż do momentu otwarcia pieczęci na egzaminie (podobnie więc jak na maturze);
- c) osoby które pomyślnie przeszły test (co najmniej 60% dobrych odpowiedzi) kwalifikowałyby się do dalszej części egzaminu, czyli części ustnej. W części ustnej główną „osią” pytań powinien być zestaw przygotowany w ministerstwie właściwym do spraw rolnictwa, członkowie komisji mieliby prawo zadawania pytań dodatkowych – przyjęte rozwiązania miałyby więc z zamyślem zobiektywizować warunki i stopień trudności egzaminów w poszczególnych województwach i

znacznie zmniejszyć czynniki i rozwiązania mogące służyć czy skłaniać do korupcji;

d) nad prawidłowością przeprowadzenia egzaminów czuwałby Wojewódzki Inspektor Ziemiański.

ad. Art. 19: „Rozporządzenie w sprawie zasad i trybu wydawania przez Izby Rolnicze opinii w sprawie zakupu ziemi” i powinno zobowiązywać w szczególności Izby Rolnicze do:

- wydawania opinii po uwzględnieniu interesów lokalnych społeczności;
- powinno następować bez nieuzasadnionej zwłoki;
- w przypadku opinii negatywnej, należy zagwarantować osobie ubiegającej się o zakup możliwość wystąpienia z pisemnym wnioskiem o określenie warunków, po spełnieniu których opinia pozytywna mogłaby być wydana.

Warszawa, 26 marca 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o obrocie ziemią rolną
z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 31 ust. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 1998 r. Nr 44, poz. 618 z późniejszymi zmianami), sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Celem przedłożonego do zaopiniowania poselskiego projektu ustawy o obrocie ziemią rolną jest określenie zasad obrotu ziemią rolną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Projekt ustawy wprowadza definicję ziemi rolnej podlegającej kupnu, sprzedaży bądź dzierżawie, powołuje Wojewódzkich Inspektorów Ziemskich, określa zasady nabywania uprawnień do zakupu bądź dzierżawy ziemi rolnej oraz zasady jej rejestracji.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Wspólnota Europejska nie ma generalnej kompetencji do regulacji reżimu własności o czym świadczy art. 295 (dawny art. 222) Traktatu o Utworzeniu Wspólnoty Europejskiej (TUE), który gwarantuje nieingerowanie w przepisy wewnętrzne państw członkowskich regulujące systemy własności.

Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że reżimy nabywania własności muszą być zgodne z prawem wspólnotowym (orzeczenie TS z dnia 1 czerwca 1999 r. w sprawie Klaus Konle przeciwko Republice Austrii, w sprawie C-302/97). Zgodnie z orzecznictwem TS każda regulacja narodowa pozostawiona do kompetencji państwa członkowskiego, mogąca ograniczyć korzystanie z podstawowych swobód gwarantowanych przez Traktat wymaga zachowania określonych warunków takich jak: interes powszechny, konieczność podejmowanych środków, proporcjonalność w stosunku do osiągniętych celów oraz ich stosowanie w sposób niedyskryminujący.

Prawo do własności jako część wolności podstawowych rynku wewnętrznego skupia się przede wszystkim na równości w dostępie do tej własności, a świadczą o tym zwłaszcza przepisy dotyczące przepływu osób i usług. Prawo wspólnotowe oraz orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości gwarantuje równość praw i korzyści w zakresie mieszkań, w tym także prawo do posiadania mieszkania pracownikom będącym obywatelami państw członkowskich UE (art. 9 rozporządzenia Rady Nr 1612/68/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobody przepływu pracowników na terenie Wspólnoty; OJL 257).

3. Układ Europejski

Układ ustanawiający stowarzyszenie Rzeczypospolitej Polskiej z jednej strony i Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z drugiej strony przewiduje w art. 68 ogólne zobowiązanie strony polskiej do zbliżenia istniejącego i przyszłego ustawodawstwa Polski do ustawodawstwa istniejącego we Wspólnotach.

Znaczenie Układu Europejskiego, jako traktatu międzynarodowego, w zakresie prawnej regulacji obrotu nieruchomościami z udziałem cudzoziemców wynika przede wszystkim z przyjęcia zobowiązania, którego istotę kształtuje zasada traktowania narodowego. W myśl art. 44 pkt 1 Rzeczypospolita Polska zapewni - w odniesieniu do zakładania i działalności przedsiębiorstw założonych na jej terytorium przez obywateli i przedsiębiorstwa Wspólnot - traktowanie nie mniej korzystne niż traktowanie własnych obywateli. Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej łączy się zwykle z korzystaniem z nieruchomości na podstawie różnych tytułów prawnych. Jednak zgodnie z art. 44 pkt. 6 traktowanie narodowe, które dotyczy zakładania i działalności tych przedsiębiorstw nie będą miały zastosowania do nabywania i sprzedaży zasobów naturalnych oraz do nabywania i sprzedaży ziemi rolnej i lasów (załącznik XIIe).

4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego i postanowień Układu Europejskiego

Projekt ustawy wprowadza rozwiązania uzależniające możliwość zakupu bądź dzierżawy ziemi rolnej od spełnienia określonych kryteriów, w tym:

posiadania obywatelstwa polskiego bądź obywatelstwa państwa członkowskiego UE, posiadania wykształcenia rolniczego, posiadania pełnej zdolności do czynności prawnych oraz nie prowadzenie przeciwko niej postępowania karnego lub postępowania o przestępstwo skarbowe z winy umyślnej. Proponowana procedura zakupu ziemi przyznaje prawo pierwokupu działki rolniczej właścicielom działek sąsiadujących także nie wprowadzając kryterium obywatelstwa. Jak wspomniano w pkt. 2 opinii, państwo członkowskie ma wyłączną kompetencję do regulowania reżimu własności z zastrzeżeniem, że regulacja krajowa nie może dyskryminować innych obywateli UE. Projekt ustawy wprowadzając pewne wymagania, którym powinna sprostać osoba zainteresowana kupnem bądź dzierżawą ziemią rolną nie wprowadza rozróżnienia obywateli polskich i obywateli krajów UE.

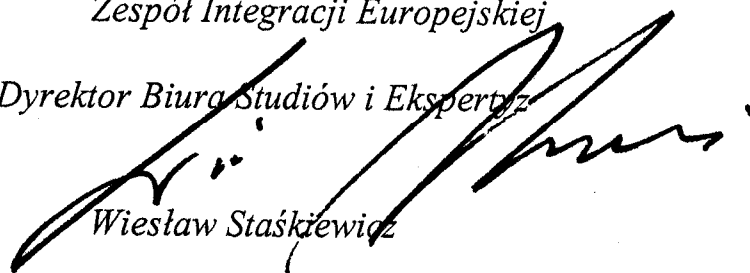
Równość w zakresie nabywania uprawnień do zakupu lub dzierżawy ziemi rolnej obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej nabędą od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej do Unii Europejskiej, chyba że traktat o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej postanowi inaczej.

5. Konkluzja

W konkluzji należy stwierdzić, że poselski projekt ustawy o obrocie ziemią rolną jest zgodny z prawem wspólnotowym i obowiązkiem dostosowawczym wynikającym z Układu Europejskiego.

Opracował: *Zespół Integracji Europejskiej*

Akceptował: *Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz*

Wiesław Staśkiewicz

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, projekt ustawy, swobodny przepływ osób, swobodny przepływ kapitału, ziemia rolna.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 16 kwietnia 2002 r.

Cena 0,83 zł + 22% VAT

